

— azzal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben szerepelnek, az eljáró bíróság számára nem teszi lehetővé, hogy helyt adjon a kölcsönszerződés valamely, árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezésének tisztességtelen jellege miatti megsemmisítésére irányuló kérelemnek, ha az eljáró bíróság megállapítja, hogy a szerződési feltétel tisztességtelen, és hogy a szerződés az említett szerződési feltétel hiányában nem teljesíthető.

- 2) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének fényében értelmezett 93/13 irányelvvel nem ellentétes az, hogy valamely tag-állam legfelsőbb bírósága az egységes jogértelmezés érdekében ezen irányelv végrehajtásának részletes szabályait illetően kötelező határozatokat hoz, amennyiben azok nem képezik akadályát sem annak, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság az említett irányelvben foglalt szabályok teljes érvényesülését biztosítsa, és a fogyasztó számára az ezen irányelvből fakadó jogainak védelme érdekében hatékony jogorvoslatot nyújtson, sem pedig annak, hogy ezt illetően előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz forduljon, amit azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

⁽¹⁾ HL C 221., 2017.7.10

A Bíróság (hatodik tanács) 2019. március 13-i ítélete — Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa

(C-128/17) ⁽¹⁾

(Megsemmisítés iránti kereset — (EU) 2016/2284 irányelv — Az egyes léghőri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentése — Uniós jogi aktusok elfogadása — A jogalkotási eljárás lefolytatása — Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése — A lojális együttműködés elve — Az uniós jogalkotó mérlegelési jogkörének tényleges gyakorlása — Hatásvizsgálat — A megtámadott jogi aktus hatásainak megfelelő értékelése — Az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése — Az arányosság elve — Az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése — A tagállamok Szerződése előtti egyenlősége — Az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdése — Az Unió környezetvédelmi politikája — Az Európai Unió régiói közötti különbségek figyelembevétele — Bírósági felülvizsgálat)

(2019/C 155/03)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)

Alperesek: az Európai Parlament (képviselők: A. Tamás és A. Pospíšilová Padowska, meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Simm, A.-Z. Varfi, K. Adamczyk Delamarre és A. Sikora-Kalėda, meghatalmazottak)

A felperest támogató beavatkozók: Magyarország (képviselők: Fehér M. Z. és Tóth E., meghatalmazottak), Románia (képviselők: C. Canțar, R. H. Radu, A. Wellman és M. Chicu, meghatalmazottak)

Az alpereseket támogató beavatkozók: az Európai Bizottság (képviselők: K. Petersen, K. Herrmann és M. G. Gattinara, meghatalmazottak)

Rendelkező rész

1. A Bíróság a keresetet elutasítja.

2. A Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezi az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.
3. Magyarország, Románia és az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 151., 2017.5.15.

A Bíróság (nagytanács) 2019. március 12-i ítélete (a Raad van State [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — M. G. Tjebbes és társai kontra Minister van Buitenlandse Zaken

(C-221/17. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Európai uniós polgárság — EUMSZ 20. cikk — Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 24. cikke — Tagállami és harmadik állambeli állampolgárság — Valamely tagállam állampolgárságának és az uniós polgárságnak a törvény erejénél fogva történő elvesztése — Következmények — Arányosság)

(2019/C 155/04)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperesek: M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Alperes: Minister van Buitenlandse Zaken

Rendelkező rész

Az EUMSZ 20. cikket az Európai Unió Alapjogi Chartája 7. és 24. cikkének fényében akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely bizonyos feltételek mellett e tagállam állampolgárságának a törvény erejénél fogva történő elvesztését írja elő, és ez az olyan személyek számára, akik nem rendelkeznek egy másik tagállam állampolgárságával is, európai uniós polgár jogállásuk és az ahhoz kapcsolódó jogaik elvesztését eredményezi, feltéve hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak, ideértve adott esetben a nemzeti bíróságokat is, módjukban áll, hogy járulékos jelleggel vizsgálják az állampolgárság ezen elvesztésének következményeit, és esetlegesen ex tunc hatályal visszaállítsák az érintett személyek állampolgárságát az általuk úti okmány vagy az állampolgárságukat tanúsító bármely más dokumentum kiállítása iránt benyújtott kérelem alkalmával. E vizsgálat keretében a hatóságoknak és bíróságoknak vizsgálniuk kell, hogy az érintett tagállam állampolgárságának elvesztése, amely az uniós polgár jogállás elvesztését eredményezi, tiszteletben tartja-e az arányosság elvét azon következményeket illetően, amelyeket az minden egyes érintett személy és adott esetben családtagjai helyzetére gyakorol az az uniós jogra tekintettel.

(¹) HL C 239., 2017.7.24.